

กลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติ ธรรม ในยุค DISRUPTION

INTEGRATED BUDDHIST APPROACHES TO ENGLISH LANGUAGE TEACHING IN BUDDHIST SEMINARIES DURING THE AGE OF DISRUPTION



ศักดิ์พงษ์ โสภจรรย์^{1,*}, สมควร ข่าสะโปน², วาริณี โสภจรรย์³ และ มนต์เทียน มนตราภิบุญ⁴

SAKDIPONG SOPHAJORN^{1,*}, SOMKHUAN KHASAPON², WARINEE SOPAJORN³

AND MONTIAN MONTRAPIBOON⁴

^{1,2,3,4}มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

^{1,2,3,4} MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY ISAN CAMPUS

*Corresponding Author E-mail: Sakdipong422@gmail.com

บทความวิจัย (Research Article)

RECEIVED 11 MARCH 2025, REVISED 10 APRIL 2025, ACCEPTED 16 APRIL 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption 2) สร้างกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption 3) ถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodologies) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพในระยะที่ 1 โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 10 คน และการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลองในระยะที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง มาเป็นกลุ่มทดลอง One Group Pretest-Posttest Design ใช้สถิติ T - test (Independent Samples) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ก่อน-หลัง เข้าร่วมอบรมถ่ายทอดกลยุทธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมยังคงประสบปัญหา ที่สำคัญคือ เน้นการท่องจำมากกว่าการนำไปใช้จริง บริบททางสังคมที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก และมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน 2) ผลการสร้างกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption โดยการประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสุจิตปฐิ สำหรับการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.57$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 3) ผลการถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption จากการทดสอบภาพรวมของการประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสุจิตปฐิ สำหรับการเรียนการสอน ในยุค Disruption ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : กลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษ, หลักพุทธบูรณาการ, โรงเรียนพระปริยัติธรรม

ABSTRACT

This research aims to: 1) analyze the problems in English language instruction for Pariyatti Buddhist schools in the Disruption Era, 2) develop English language teaching strategies based on Buddhist-integrated principles for Pariyatti Buddhist schools in the Disruption Era, and 3) transmit these English teaching strategies rooted in Buddhist-integrated principles to such schools. The researchers employed a mixed-methodologies approach consisting of two phases. The findings revealed that: 1) The analysis of English language teaching problems in Pariyatti Buddhist schools during the Disruption Era indicated several key issues. These included an overemphasis on rote memorization rather than practical language use, a lack of social context that encourages English usage in daily life, grammar-focused instruction, and limitations in teaching technologies and instructional media. 2) The development of English teaching strategies based on Buddhist-integrated principles in the Disruption Era—particularly through the application of the "Sujjipuli" principle (a Buddhist approach to learning)—was rated at the highest level overall ($\bar{x} = 4.57$, $SD = 0.75$). 3) The results of implementing these strategies showed a statistically significant difference at the .05 level between pre-test and post-test scores, confirming the effectiveness of Buddhist-integrated teaching strategies for English language instruction in Pariyatti Buddhist schools during the Disruption Era.

Keywords: English teaching strategies, Buddhist integration, Pariyatham School

1. บทนำ

“Disruption” (ดิสรัปชัน) ถือเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางกับทุกสังคมในปัจจุบัน เพราะมีการปฏิรูปหรือเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีและโมเดลธุรกิจแบบใหม่ จนส่งผลกระทบต่อกิจการสินค้าและบริการที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Christensen, Raynor, & McDonald, 2015) ในยุค Disruption คนมักนึกถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น 3 ด้าน คือ Technology, Financialization และ Globalization (Schwab, 2016)

แต่กระนั้นอีกมิติหนึ่งในสังคมที่ถึงแม้จะเกิดขึ้นช้ากว่า แต่หนีไม่พ้นผลกระทบของการพลิกผันเช่นกัน คือ “การศึกษา” (UNESCO, 2020) โรงเรียนพระปริยัติธรรมซึ่งมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงแนะนำว่าการที่เด็กไทยจะมีโอกาสและความได้เปรียบในยุค Disruption ต้องมีทักษะด้านภาษา ที่ไม่เพียงแต่ภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่จะต้องมีภาษาอื่น ๆ ประกอบกันด้วย เพราะภาษาเป็นพื้นฐานของชีวิตในการต่อยอดไปสู่การศึกษาในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป (Trilling & Fadel, 2009)

การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี การเงิน การบริหาร และการศึกษา ยังก่อให้เกิดปรากฏการณ์ VUCA ได้แก่ volatility (V) ความผันผวน, uncertainty (U) ความไม่แน่นอน, complexity (C) ความซับซ้อนที่มากขึ้นเรื่อย ๆ, และ ambiguity (A) ความคลุมเครือ ไม่สามารถคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจน (Bennett & Lemoine, 2014) ดังนั้น เราจึงวางแผนงานของปีนี้จะให้ความสำคัญของภาษามามีส่วนสำคัญในการยกระดับ พัฒนา และเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย (World Economic Forum, 2020) ดังนั้น การเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่จึงมีความจำเป็นต้องมีความคิดก้าวหน้า ทันสมัย และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองอยู่ตลอดเวลา ไม่เช่นนั้น กิจการหรือ

ธุรกิจเดิมที่สืบทอดจากรุ่นพ่อแม่ หรือกิจการค้าขายที่เคยทำมานานกว่า 10-20 ปี คงไม่สามารถอยู่รอดต่อไปได้ (OECD, 2019) คงไม่สามารถอยู่รอดต่อไปได้ โดยภาษาที่เด็กไทยควรพร้อมรับมือมีด้วยกัน 4 ภาษา ดังนี้

1) ภาษา AI (artificial intelligence) : เพื่อปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง ภาษา AI จะกลายเป็นภาษาเบื้องต้น หรือภาษาพื้นฐานที่เด็กทุกคนควรเรียนรู้และใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะอยู่ในสายงานใดโดย AI จะไม่ใช่การเรียนรู้เฉพาะสำหรับเด็กที่เรียนในสาย IT หรือสายเทคโนโลยีเท่านั้น

2) ภาษาตรรกศาสตร์ : การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คือการเรียนรู้บนพื้นฐานของตรรกศาสตร์ ที่แสดงแก่นของความเป็นเหตุเป็นผล การเรียนรู้ศาสตร์ทางด้านนี้ จึงต้องใช้ภาษาอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งมีทั้งคำศัพท์ รูปแบบ และการเรียบเรียงที่ต้องศึกษา และนำไปใช้อย่างถูกต้อง

3) ภาษาสังคมศาสตร์ : สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ถือเป็นอีกศาสตร์หนึ่งที่กล่าวว่ามีภาษาของตัวเอง การศึกษาให้ลึกซึ้งลงไปทางศาสตร์นี้จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเฉพาะทางเพื่อสร้างแบบแผนการเรียนรู้ที่ถูกต้อง

4) ภาษาต่างประเทศ : ในยุคที่ประชาคมโลกเข้าใกล้คำว่าไร้พรมแดน การสื่อสารในภาษาที่หลากหลายจึงเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่เด็กไทยจะต้องปรับตัว ปรับทัศนคติ

เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเรียน และการใช้ภาษา โดยภาษาอังกฤษจะกลายเป็นภาษาพื้นฐานที่ทุกคนต้องใช้อย่างคล่องแคล่ว เพื่อเปิดประตูไปสู่โอกาสทางการทำงานจนประสบผลสำเร็จในชีวิต ขณะที่ภาษาอื่น ๆ ถือเป็นความท้าทายที่หากสามารถช่วงชิงมาได้จะยิ่งเพิ่มคุณค่าให้กับตัวเองได้มากเท่านั้น จะเห็นได้ว่าภาษาเหล่านี้จะต้องถูกนำไปใช้ร่วมกับการทำงาน การใช้ชีวิต เพื่อให้สามารถประสบความสำเร็จ และมีความสุขตรงตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ได้ ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องใช้ ทั้งยังมีผลต่อความสำเร็จในเรื่องการงาน การเรียน และการใช้ชีวิต” จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเบื้องต้นใน อำเภอเมืองขอนแก่น พบว่า การสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ยังต้องได้รับแนวทางในการพัฒนา เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทันสมัยมากขึ้น งานวิจัยนี้ คณะนักวิจัยมีประสบการณ์การทำงานและการวิจัยในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง มีการบูรณาการระหว่างศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ภาษาอังกฤษ ศีลศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และภาษาบาลีและสันสกฤต เป็นต้น และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา องค์กรบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานพระพุทธศาสนา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย เป็นต้น

โครงการวิจัยนี้ จะเกิดผลผลิตที่เป็นองค์ความรู้และนวัตกรรม คือ กลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption ประโยชน์เชิงชุมชนและสังคมนั้น สร้างความเท่าเทียมในระดับการศึกษา โดยการส่งเสริมกลยุทธ์ทางการสอนที่เป็นประโยชน์แก่ครูที่สอนภาษาต่างประเทศให้กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม และในเชิงนโยบายนั้น ข้อมูลและแนวทางที่ได้จากโครงการวิจัยนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาใช้กำหนดเป็นนโยบายของรัฐในแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption
2. สร้างกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption
3. ถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption

3. ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย (scope of research) ไว้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา/ตัวแปรที่วิจัย

ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้แก่ เอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption ที่เป็นกลยุทธ์เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษในยุค Disruption ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนปริยัติธรรม และการสร้างกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption ตามแนวคิดทฤษฎี ดังนี้ 1) แนวคิดกลยุทธ์เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ 2) ทฤษฎีการเรียนรู้ของ (Bloom et al, 1956) 3) หลักพุทธบูรณา “สุจิตฺติ”

ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experiment) เป็นวิธีหลักเพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption

2. ด้านประชากรที่วิจัย

เป็นการวิจัยเฉพาะประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้เลือกมาโดยวิธีแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 10 คน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย กลุ่มนักวิชาการ ครู อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนปริยัติธรรม จำนวน 5 รูป/คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสอน จำนวน 5 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมศาสตร์

2) การวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experiment) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่มีคุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีคุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์มาเป็นตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรม G* Star Power 3.1 (Faul et al., 2009) คำนวณกลุ่มตัวอย่าง ในการคำนวณ เลือกการทดสอบ T-test ในสถิติ Means: Difference between two independent means (two groups) โดยการคำนวณขนาดอิทธิพล (effect size) ขนาดปานกลาง เท่ากับ 0.80 อำนาจทดสอบ (Power of test) $(1-\beta)$ เท่ากับ 0.95 ขนาดกลุ่มตัวอย่างจึงเท่ากับ จำนวน 60 คน ($n=60$) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ (Area) ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดศูนย์กลางด้านการศึกษาและศาสนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 23 แห่ง ซึ่งครอบคลุมทั้งในเขตเมืองและอำเภอต่าง ๆ ทำให้สามารถสะท้อนภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทพระปริยัติธรรมได้อย่างครอบคลุม

4. ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยผสมผสานวิธีแบบทดลอง (Mixed Methods) แบบขั้นตอนเชิงสำรวจตามลำดับ (An Exploratory Sequential Design) (Creswell, 2015) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption เพื่อสร้างกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption และเพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยระยะที่ 1 คณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ที่เป็นคำถามเปิด (Open ended Questionnaire) 1) วิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption 2) ศึกษากลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษในยุค Disruption และ 3) ศึกษาหลักพุทธบูรณาการหลัก สัจจุปฐิ สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) การวิเคราะห์สภาพปัญหา และแนวทางการจัดการแก้ไขที่เหมาะสมกับยุค Disruption ตามทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้และหลักพุทธบูรณาการ หลักสัจจุปฐิ
- 3) สร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลเชิงลึกจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 4) สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้น 10 คน
- 5) นำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)
- 6) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ไปพัฒนาแบบวัดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption และสร้างกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption

สำหรับการศึกษาระยะที่ 2 มุ่งเน้นถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption ที่ได้รับการสร้างและพัฒนาเป็นโปรแกรมการจัดการประสบการณ์เรียนรู้จากระยะที่ 1 ตลอดจนศึกษาผลของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตามจากการเปรียบเทียบผลการวัดตัวแปรตาม ก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามวัดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption ที่เกิดจากการศึกษาวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วิธีแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 99-100 อ้างอิงจาก Likert. 1932)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แบบวัดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption ผู้วิจัยจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ด้าน แบ่งตามองค์ประกอบของการชี้้นำพฤติกรรมที่เกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษในยุค Disruption 2) การประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสัจจุปฐิ สำหรับการเรียนการสอนทำการทดสอบความสอดคล้องของข้อความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยการหาค่า IOC ของแบบวัด จากนั้นก็นำคะแนนมารวมกันทั้ง 3 คน และคำนวณค่า IOC เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อความและให้คำแนะนำแล้ว คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของข้อความตรงตามเนื้อหา โดยคัดเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความตรงตามเนื้อหามากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 (Rovinelli & Hambleton) พร้อมทั้งปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และทดลอง (Tryout) กับกลุ่มศึกษา

มีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนด มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการทำแบบวัดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธรูปธรรมการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากการวิจัยระยะที่ 1 ก่อนและหลังการทดลอง

5. ผลการวิจัย

กลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธรูปธรรมการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption สรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมในยุค Disruption

ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า 1. เด็กนักเรียนไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์ ถึงแม้เด็กไทยจะมีการโดนท่องคำศัพท์อยู่บ่อยครั้งเพราะมักจะได้นำมาใช้สอบในโรงเรียนอยู่เสมอแต่การที่เอาแต่ท่องคำศัพท์ จำให้พอมานโดยไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตจริงเปรียบเทียบกับไม่ได้กับการนำเอาศัพท์พวกนั้นมาใช้ในชีวิตจริง พอไม่ได้ใช้ก็ลืม เหมือนเป็นการจำที่เปล่าประโยชน์ไปเสียมากกว่า 2. ไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้จริง ถ้ามองตามหลักความจริงในปัจจุบันก็คงใช้ถึงแม้ชีวิตคนไทยจะพอมีภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในชีวิตประจำวันบ้างแต่ในอีกหลายๆชุมชน หรือหลายครอบครัวไม่ได้มีการมุ่งเน้นในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษมากนัก ทำให้บางครั้ง ถึงแม้จะมีการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษแล้ว หรือการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษแล้ว

กลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษแบบเดิม พบว่า การสอนภาษาอังกฤษมักมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา (หรือ standard norms) ซึ่งการสอนรูปแบบนี้ มักมองการใช้ภาษาที่ผิดไปจากหลักภาษาหรือ errors ว่าเป็นสิ่งที่ผิดและควรโดนทำโทษ วิธีการสอนแบบดั้งเดิมนี้ แทบจะไม่ก่อให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมต่อผู้เรียน ดังจะเห็นได้ในหลาย ๆ ประเทศ เช่น ประเทศไทย นั่นคือ ถึงแม้ว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่จะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาอย่างน้อย 12 ปี แต่นักเรียนแทบจะไม่เข้าใจภาษาอังกฤษเลย ไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร ทั้งยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และในอดีตการสอนภาษาอังกฤษจะเน้นไปที่การใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักภาษา จึงทำให้นักเรียนพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

กลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่ต้องการ พบว่า ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและการสื่อสารเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น การรับรู้และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกลายเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการสื่อสารทั่วโลก เราจึงควรให้ความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน โดยใช้กลยุทธ์ ดังนี้

1. กลยุทธ์การจำ นักเรียนใช้กลยุทธ์การจำซึ่งประกอบด้วย การสร้างความเชื่อมโยงในใจ การทบทวนอย่างดี การใช้กิริยาท่าทางในการเรียนรู้ภาษา และการเรียนรู้โดยใช้การประยุกต์ภาพหรือเสียง
2. กลยุทธ์การฝึกฝน นักเรียนต้องทำความเข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ และฝึกฝนในข้อบกพร่องที่ตัวเองมี ทั้งด้านไวยากรณ์ การฝึกเขียน การฝึกอ่าน และการนำไปใช้จริงในโอกาสต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนและได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษ กับเจ้าของภาษาอีกด้วย
3. กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ โดยนักเรียนจะต้องเอาชนะอุปสรรคในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษซึ่งมีโอกาสน้อยในการใช้น้อย แต่หากจะต้องเขียนหรือพูดนักเรียนจะศึกษาคำศัพท์ที่จะต้องใช้ในการสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์ เช่น แอปแปลภาษา การเขียนถามผู้รู้ใน web board การถามเจ้าของภาษา เป็นต้น

หลักสุจริตที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า “หัวใจนักปราชญ์” คือ “สุ จิ ปุ ลิ” คือ สุ ย่อมาจาก สุตะ คือ การฟัง จิ ย่อมาจากจินตะ คือ การคิด ปุ ย่อมาจาก ปุจฉา คือ การถาม และ ลิ ย่อมาจาก ลิขิต คือ การเขียน ทั้ง สุ จิ ปุ ลิ ต่างเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดผลเป็นผู้มีความรู้ โดยคุณครูได้นำได้มาพัฒนาการเรียน การสอน ดังนี้

สุ คือ สุตะ หมายถึง การฟัง นับเป็นทักษะพื้นฐานที่สุดในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ นับตั้งแต่สมัยโบราณมาการศึกษาเล่าเรียน ก็คือ การสดับรับฟังคำสอนของครูบาอาจารย์หรือจากปราชญ์ผู้รู้ ผู้ใดที่ฟังมากย่อมได้รับความรู้มาก

จิ คือ จินตะ หมายถึง การคิด เป็นสิ่งต่อเนื่องจากการฟังหรือการอ่าน กล่าวคือ เมื่อเราได้ฟังได้อ่านสิ่งใดแล้วก็ตาม โดยทั่วไป คนเราจะคิดไตร่ตรอง หรือวิเคราะห์สิ่งที่ฟังหรืออ่านในใจไปด้วย (ยกเว้นว่าจิตใจจะเหม่อลอยหรือไปคิดเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับสิ่งที่ฟังหรืออ่านอยู่) จากนั้นก็นำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดระบบเป็นความคิดของเรา ซึ่งหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ เราก็อาจจะจดหรือจำไว้ เพื่อค้นคว้าหาคำตอบต่อไป

ปุ คือ ปุจฉา หมายถึง การถาม จาก 2 ข้อแรก เมื่อเราอ่านฟัง และคิดแล้วก็ตาม หลายครั้งเราก็อาจเกิดข้อสงสัยไม่เข้าใจ ไม่แน่ใจ คิดไม่ตก หรือแก้ปัญหาไม่ได้ ฯลฯ สิ่งที่จะต้องทำก็คือ การถาม ด้วยการสอบถามจากครูบาอาจารย์ ผู้มีความรู้ หรือมีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องอาย หรือทงตนคิดว่าตัวเองเหนือกว่า เพราะโดยแท้จริงแล้วไม่มีใครรอบรู้ไปทุกเรื่อง

ลิ คือ ลิขิต หมายถึง การเขียน เป็นข้อสุดท้ายและสำคัญที่สุดของ “หัวใจนักปราชญ์” เพราะการเขียนเป็นดังบทสรุปของการฟัง (อ่าน) คิด ถาม เพราะคนที่จะ “เขียน” ได้ นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ จนสามารถเรียบเรียงสิ่งที่มีความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจหรือรับรู้ได้

5.2 ผลการสร้างกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความเห็นด้วยกับกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษในยุค Disruption รวมด้าน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กลยุทธ์ด้านการฟัง	4.30	0.77	มาก
2. กลยุทธ์ด้านการคิด	4.69	0.54	มากที่สุด
3. กลยุทธ์ด้านการพูดและการถาม	3.50	1.39	ปานกลาง
4. กลยุทธ์ด้านการเขียน	3.66	1.35	มาก
กลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษในยุค Disruption	4.04	1.01	มาก

จากการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษในยุค Disruption โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X}$ = 4.04 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่ 2 กลยุทธ์ด้านการคิด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.69, S.D. = 0.54) รองลงมา คือด้านที่ 1 กลยุทธ์ด้านการฟัง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.77) และด้านที่ 4 กลยุทธ์ด้านการเขียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.66, S.D. = 1.35) และสุดท้ายด้านที่ 3 กลยุทธ์ด้านการพูดและการถามอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.50, S.D. = 1.39)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความเห็นกับการประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสุจิตุติ สำหรับการเรียนการสอน รวมด้าน

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กลยุทธ์ด้านการฟัง	4.42	0.87	มาก
2. กลยุทธ์ด้านการคิด	4.79	0.77	มากที่สุด
3. กลยุทธ์ด้านการพูดและการถาม	4.63	0.65	มากที่สุด
4. กลยุทธ์ด้านการเขียน	4.43	0.72	มาก
กลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษในยุค Disruption	4.57	0.75	มากที่สุด

การประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสุจิตุติ สำหรับการเรียนการสอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.57$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่ 2 กลยุทธ์ด้านการคิด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.77) และด้านที่ 3 กลยุทธ์ด้านการพูดและการถาม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.65) มีอยู่ 2 ด้าน รองลงมา คือด้านที่ 4 กลยุทธ์ด้านการเขียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.72) และด้านที่ 1 กลยุทธ์ด้านการฟัง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.87) มีอยู่ 2 ด้านเช่นกัน

5.3 ผลการถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาพรวมของการประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสุจิตุติ สำหรับการเรียนการสอน ในยุค Disruption ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair t-test

แบบทดสอบ	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
- ก่อนทดลอง	30 คน	20 คะแนน	13.83	2.56	4.20	0.000
- หลังทดลอง	30 คน	20 คะแนน	16.86	1.47		

การทดสอบภาพรวมของการประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสุจิตุติ สำหรับการเรียนการสอน ในยุค Disruption ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อภิปรายผล

1. ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาของการสอนภาษาอังกฤษของคนไทยที่มักพบเจอได้แก่

1) เด็กนักเรียนไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์ ถึงแม้จะมีการท่องคำศัพท์อยู่บ่อยครั้ง เพราะจะต้อนนำมาใช้สอบในโรงเรียนอยู่เสมอแต่การที่เอาแต่ท่องคำศัพท์ ทำให้พอมาน โดยไม่ได้ใช้ในชีวิตอาจเปรียบเทียบกับไม่ได้กับการนำเอาศัพท์พวกนั้นมาใช้ในชีวิต พอไม่ได้ใช้ก็ลืม เหมือนเป็นการจำที่เปล่าประโยชน์ไปเสียมากกว่า

2) ไม่ค่อยมีโอกาสดูได้ใช้จริงในปัจจุบันก็คงใช่ ถึงแม้ชีวิตคนไทยจะพอมีภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในชีวิตประจำวันบ้าง แต่ในอีกหลาย ๆ ชุมชน หรือหลายครอบครัวไม่ได้มีการมุ่งเน้นในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษมากนัก

3) ความแม่นยำเรื่องไวยากรณ์ จะแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม

3.1) เนื่องจากเด็กไทยได้รับการปลูกฝังการเรียนรู้ไวยากรณ์มานาน และอาจมากกว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยบทสนทนาด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้น ไวยากรณ์เบื้องต้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่ยากสำหรับคนไทย

3.2) การเรียนรู้ไวยากรณ์ แต่ด้วยการเรียนภาษาอังกฤษในเบื้องต้นที่เน้นแต่ไวยากรณ์จนทำให้ไม่เข้าใจในบริบทและวัฒนธรรมของการใช้ภาษาอังกฤษ

2. กลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption ควรให้ความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลกลยุทธ์ ดังนี้ 1) กลยุทธ์การจำ นักเรียนใช้กลยุทธ์การจำซึ่งประกอบด้วย การสร้างความเชื่อมโยงในใจ การทบทวนอย่างดี การใช้กิริยาท่าทางในการเรียนรู้ภาษา และการเรียนรู้โดยใช้การประยุกต์ภาพหรือเสียง 2) กลยุทธ์การฝึกฝน นักเรียนต้องทำความเข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ และฝึกฝนในข้อบกพร่องที่ตัวเองมี ทั้งด้านไวยากรณ์ การฝึกเขียน การฝึกอ่าน และการนำไปใช้จริงในโอกาสต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนและได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษ กับเจ้าของภาษาอีกด้วย และ 3) กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ โดยนักเรียนจะต้องเอาชนะอุปสรรค ในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษซึ่งมีโอกาสนในการใช้น้อย แต่หากจะต้องเขียนหรือพูดนักเรียนจะศึกษาคำศัพท์ที่จะต้องใช้เพื่อให้สามารถสื่อความได้สมบูรณ์ เช่น แอปแปลภาษา การเขียนถามผู้รู้ใน web board การถามเจ้าของภาษา เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศรี สรณสถาพร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยในยุคประเทศไทย 4.0 ผลการวิจัยพบว่า ตัวอย่างใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง (direct) ในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ที่ตัวอย่างใช้มาก คือ กลยุทธ์การฟัง และกลยุทธ์การจำ ใช้ในการจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive strategies) ตัวอย่างทำการวิเคราะห์ให้เหตุผล และสรุปในเรื่องที่อ่าน โดยการฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ คือ ทักษะการอ่านและการฟังมากกว่าทักษะการเขียนและการพูด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขุมลทิพย์ นวมโคกสูง และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีการศึกษาองค์ประกอบกลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ และทำการยืนยันความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบวาทะประกอบกลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา มีทั้งหมด 4 องค์ประกอบคือ 1) กลยุทธ์ความสามารถและความพยายามทางด้านภาษา 2) กลยุทธ์การพูดและการถามด้านภาษา 3) กลยุทธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษา และ 4) กลยุทธ์การจดจำภาษาและผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างกลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดล Chi-square = 733.034, df = 374, CMIN/Df = 1.9599, CFI = 0.960, TLI = 0.953 SRMR = 0.033 RMSEA = 0.033

3. ถ่ายทอดกลยุทธ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามหลักพุทธบูรณาการ สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในยุค Disruption การทดสอบภาพรวมของการประยุกต์ใช้หลักพุทธบูรณา หลักสุจิตฺติ สำหรับการเรียนการสอนในยุค Disruption พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงที่เข้าร่วมกิจกรรม มีผลการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร สุวรรณพจน์ และเสงี่ยม ไตรรัตน์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษา การฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยการศึกษาความจำเป็นของนักศึกษาด้านความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้อาเซียน และพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศ ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 ตลอดจนศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความจำเป็นของผู้เรียน 2) บทเรียนและสื่อการสอนใช้ทดลองสอน 40 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 4) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าร้อยละ และค่า t (Dependent t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้อาเซียน ในระดับปานกลาง 2) รูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ระดับดี มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 76.79/78.40 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 และ 3) รูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพ คือ ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้เกี่ยวกับอาเซียนของนักศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก

7. บรรณานุกรม

- กองพุทธศาสนสถาน สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (2550). หลักพุทธบูรณาการ. วัดพัฒนา: กรุงเทพฯ.
- ทรงวิทย์ ธรวิโช (คงไพศาล) และคณะ (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์หลัก สุ จิ ปุ ลิ วิชา เศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพนัญเชิง (ไทรรัตนนายก) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 7(2), 12-18.
- ธนกร สุวรรณพจน์ และเสงี่ยม ไตรรัตน์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอน กลยุทธ์การเรียนภาษาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการ ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ, 9(2), 1639-2653.
- พระมหาธีรเพชร มาตพงษ์. (2561). การสังเคราะห์รูปแบบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสยาม.
- พระสมภาร สุเมธ (มุลเจริญ). (2566). ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำตามกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จิ ปุ ลิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น, วารสารการศึกษา, 1(6), 13-23.
- มนมนัส สุดสั้น. (2543). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิด วิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบกับการเขียนแผนผังมโนทัศน์. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา).

- สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พ.ศ.2562, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เลขาธิการวุฒิสภา.
- สุชาติ หินมะลิ. (2558). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร 12(1,2), 95-105.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2555). เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ. วารสารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร , 14(3), 132-133.
- Crystal, D. (2000). English as a global language. Cambridge: Cambridge University Press.
- Michael Siegel, Johnson, R. M., Tyagi, K., Power, K., Lohsen, M. C., Ayers, A. J., & Jernigan, D. H. (2013). Alcohol brand references in U.S. popular music, 2009–2011. Substance Use & Misuse, 48(14), 1475–1484. <https://doi.org/10.3109/10826084.2013.800117>
- Warut Kaengnam. (2018). Learning design and management. <http://nengkung0938.blogspot.co>